

Ξέρετε; [μερικές αλήθειες για τους μετανάστες-πρόσφυγες]

τι σημαίνει «επιχείρηση ασφαλούς αποτροπής»;

Δημιουργία κυματισμών για την ανατροπή των βαρκών, τρύπημα των βαρκών, σβήσιμο των μηχανών, αρπαγή κουπιών, αφήνοντας τις βάρκες ακυβέρνητες ώστε να βγούν έξω από τα ελληνικά χωρικά ύδατα.

τι κάνει το λιμενικό και η Frontex τους μετανάστες που βρίσκουν στη θάλασσα;

Τους ληστεύουν, τους χτυπάνε, πυροβολούν κοντά τους ή κατά πάνω τους για εκφοβισμό.

πόσοι μετανάστες πνίγηκαν διασχίζοντας το Αιγαίο από το 1988;

1100 θάνατοι και άγνωστος αριθμός αγνοουμένων.

πόσοι μετανάστες πέθαναν διασχίζοντας τα Ευρωπαϊκά σύνορα από το 1988;

Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία περισσότεροι από 6000.

τι είναι το περίφημο «Κέντρο Υποδοχής» μεταναστών στην Παγανή Μυτιλήνης;

Είναι μια φυλακή. Μια πρώην αποθήκη, φτιαγμένη για εμπορεύματα και ΟΧΙ για ανθρώπους.

ποια είναι η επίσημη χωρητικότητα της φυλακής στην Παγανή;

Οι αρχές λένε ότι μπορεί να φιλοξενήσει το πολύ 300 άτομα. Πολύ συχνά, όπως και τώρα, κρατούνται εκεί, περισσότεροι από 1000 άνθρωποι.

ότι υπάρχουν φυλακισμένα ασυνόδευτα παιδιά στην Παγανή;

Ακόμη και σύμφωνα με το νόμο αυτό είναι παράνομο. Μέχρι πριν λίγες μέρες, 150 ανήλικοι κρατούμενοι βρίσκονταν σε απεργία πείνας, απαιτώντας την ελευθερία τους.

πώς ζουν οι φυλακισμένοι μετανάστες στην Παγανή;

Στοιβαγμένοι σε θαλάμους, χωρίς βασική ιατρική περίθαλψη και συνθήκες υγιεινής, χωρίς επαρκή νομική υποστήριξη και ενημέρωση για τα δικαιώματά τους, χωρίς να βγαίνουν στον καθαρό αέρα, συχνά για πολλές μέρες.

ποιος είναι υπεύθυνος για τη διαχείριση αυτής της φυλακής;

Η Νομαρχία Λέσβου, που χρηματοδοτείται γι' αυτό από το ελληνικό κράτος και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

τι υποχρεούται η Νομαρχία να κάνει με αυτά τα χρήματα;

Πέρα από τη δημιουργία αξιοπρεπών συνθηκών διαβίωσης και την υποστήριξή τους, πρέπει να τους προμηθεύει με εισιτήρια και να τους μεταφέρει με λεωφορεία στο λιμάνι.

τι συμβαίνει στην πραγματικότητα μόλις απελευθερωθούν;

Συχνά απελευθερώνονται σε μέρες και ώρες που δεν μπορούν να φύγουν με το πλοίο, πολλές φορές κατεβαίνουν με τα πόδια και καταλήγουν άστεγοι και πεινασμένοι, στο κέντρο της πόλης και το λιμάνι. Με ένα χαρτί στο χέρι που τους αναγκάζει να εγκαταλείψουν τη χώρα μέσα σε ένα μήνα.

Πριν τρεις μέρες, 38 μετανάστες-πρόσφυγες, ανάμεσα τους γυναίκες, εγκυμονούσες και μικρά παιδιά, αναγκάστηκαν να περάσουν τη νύχτα τους στους δρόμους και το λιμάνι της πόλης μη έχοντας επιλογή και δυνατότητα να φύγουν από το νησί, όπως επιθυμούσαν, λόγω έλλειψης εισιτηρίων. Παρά τα εκατομμύρια ευρώ που ξοδεύονται για την αποτροπή της εισόδου, τη φυλάκιση ή την επαναπρόωθηση ανθρώπων σαν κι αυτούς, καμία μέριμνα δεν υπήρξε γι' αυτή την περίπτωση, ούτε από το επίσημο κράτος, ούτε από τις τοπικές αρχές.

Οι συμμετέχοντες στο No Border Camp 2009 στη Λέσβο, προσκαλέσαμε αυτούς τους ανθρώπους να φιλοξενηθούν και να συμμετάσχουν στις διαδικασίες και τις δράσεις μας. Η κίνηση αυτή δεν αποτελεί πραγματική λύση στο πρόβλημα, αλλά μια λύση ανάγκης και ένδειξη στοιχειώδους κοινωνικής αλληλεγγύης. Έτσι κι αλλιώς, το ζήτημα για εμάς δεν είναι η διαχείριση της μετανάστευσης, αλλά το ξεπέραςμα του κόσμου που τη δημιουργεί και των συνόρων που επινοεί. Ενός κόσμου βίας, αδικίας και οικονομικής εκμετάλλευσης.

Στις παρούσες συνθήκες, το αδιαπραγμάτευτο για μας δεν μπορεί να είναι τίποτα λιγότερο από: **ελευθερία μετακίνησης για όλους και όλες**, πέρα και πάνω από εθνικά σύνορα. Αρνούμαστε το καθεστώς ιδιότυπης ομηρίας που βιώνουν κομμάτια του παγκόσμιου πληθυσμού. Αρνούμαστε κάθε πλασματικό διαχωρισμό μεταξύ των καταπιεσμένων, μεταξύ ανθρώπων με χαρτιά και χωρίς χαρτιά. Ενάντια στα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης και στις εθνοκρατικές ιδεολογίες, οργανώνουμε τις απαντήσεις και τις αντιστάσεις μας, για έναν κόσμο χωρίς σύνορα, πατρίδες και χαρτιά.

**Όσο υπάρχουν πρόσφυγες θα είναι καλοδεχούμενοι
Γιατί κανένας άνθρωπος δεν είναι λαθραίος**